

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Eventyr og Fortællinger. - 1889

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 353. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893708711760/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Samfundstilstand. Ordet skriver sig fra en politisk Roman Histoire des Sévarambes (af Denis Vairasse d'Allais), der blev trykt første Gang i Paris 1877-79, i 5 Bind, og senere mangfoldige Gange er oprykt uoany samt oversat og efterliguet i forskjellige Sprog.

- §. 100, V. 22. Siegwart] d. e. J. M. Millers tydske Klosterhistorie „Siegwart“ (3 Dels, 1776), der blev oversat paa Dansk af J. J. Birch 1778 og, som et af de meest typiske Fostre af den ogsaa her i Landet i en vis Periode grovsereende Wertherfeber, hyppig bruges som Betegnelse for hele den elegiske Følsomhedsretning i Literaturen, hvortil den henhører. Om hin „Mamestins- og Bergstmeinnichtsperiode“ herhjemme, fra 1775 til noget ind i Tiirsene, da Alt stulde være rørende, da det Sentimentale blev struffet frem som Lokkefrel paa nyudkomne Bøger, der jærlig anbefalede sig for Publikum som „Noget for følsomme Læsere“ ell. lign., og da — Damerne gif med „Sentimentsbukler“, findes der talrige Vidnesbyrd i vor Literatur: see N. M. Petersen V 2, §. 308 f. og de der anførte Steder hos Rahbel osv.
- —, — 30. Antidot] d. e. Modgift.
- —, — 33. Som rytted selv en Carl den femtes Mave] Da Karl V var død henvod halvhundrede Aar, før Don Quixote udfom, maa her være en Forveksling tilføede, nemlig med en bekjendt Anekdote om Philip III, om hvem det fortælles, at han en Dag fra Slottet i Madrid fik Die paa en Student, som sad i det Frie og læste og ved sin voldsomme Latter og i det Hele taget ved sine Gæbærder gav en saadan overvætted Glæde og Morjskab over Læsningen tilføende, at Kongen udbrod: „Enten maa den Mand være gal, eller ogsaa læser han i Don Quixote“; og da saa Hofmændene løb ned for at underføge Sagen, viste det sig ogsaa ganske rigtig, at det var Don Q., Studenten havde moret sig saa kostelig over.
- 101, — 4. Paarfes Sangers syv Bind Skuespil] „Gvad om de havde udeladt det syvende?“ bemærker Rahbel i sin oftnævnte Recension i Lærde Gft.: Den 7de (sidste) Tome af Holbergs Komedier, 1754, tryktes først efter Forfatterens Død, og dens Indhold, som bestod af Philosophus ubi egen Indbilding, Republikken og Sganarels Rejse samt et, Holberg uvefsommende, oversat Syngefspil Antagernes, stulde ganske vist heller ikke forøge Holbergs Berømmelse.
- —, — 5-8. Til al Ulykke var Wesfel . . . kunnet giort